

آسیب شناسی توسعه آبی پروری: مورد مزارع پرورش ماهی قزل آلا شهرستان بویراحمد

مهدی نوری پور^۱ و ساناز آرپناهی^۲

^۱ استادیار گروه مدیریت توسعه روستایی دانشگاه یاسوج، ^۲ دانشجوی سابق کارشناسی ارشد توسعه روستایی

یکی از رویکردهایی که در سالهای اخیر برای توسعه مناطق کمتر توسعه یافته کشور مدنظر قرار گرفته است، فعالیت‌های اقتصادی کوچک و متوسط می‌باشد که مزارع پرورش آبزیان، از جمله ماهیان سردابی از آن جمله می‌باشد. با این که در استان‌های کمتر توسعه یافته نظیر استان کهگیلویه و بویر احمد و به ویژه در نواحی روستایی آن حوضچه‌های پرورش ماهی قزل آلا به تعداد قابل ملاحظه‌ای تاسیس شده است، اما آسیب‌شناسی و بررسی مشکلات آنها کمتر مورد توجه قرار گرفته است. در این راستا آسیب-شناسی توسعه پرورش ماهی قزل آلا در شهرستان بویر احمد به عنوان هدف کلی این پژوهش در نظر گرفته شد. این پژوهش به روش پیمایش و با استفاده از ابزار پرسشنامه انجام گرفت. روایی پرسشنامه به وسیله‌ی کارشناسان و متخصصان مربوطه مورد تایید قرار گرفت و پایایی آن با استفاده از آزمون آلفای کرونباخ بین ۰/۷ تا ۰/۹ برای گویه‌های مختلف به دست آمد. جامعه آماری این تحقیق شامل کلیه آبی‌پروران شهرستان بویر احمد (۹۱) نفر بود که ۶۰ نفر از آنها به صورت تصادفی ساده به عنوان نمونه آماری انتخاب و مورد مطالعه قرار گرفتند. تحلیل نتایج نشان داد که بالا بودن قیمت بچه‌ماهی، ضعف در ارائه خدمات دامپزشکی و بهداشتی توسط سازمان‌های ذی‌ربط، نامناسب بودن ویژگی‌های رفتاری، نحوه بیان و قابلیت‌های مروجان و مربیان در برگزاری کلاس‌های ترویجی، عدم دسترسی به منابع آب کافی و سالم، پایین بودن سطح دانش فنی، عدم توجه به جایگاه شغلی آبی‌پروری در شهرستان بویر احمد، عدم نظارت بر قیمت خوراک ماهی و قیمت بچه‌ماهی توسط سازمان‌های ذی‌ربط و ضد عفونی نکردن وسایل قبل از ورود به استخر از مهمترین بازدارنده‌های آبی‌پروران می‌باشند. همچنین نتایج حاصل از اولویت‌بندی نهایی آسیب‌ها نشان داد که موانع اقتصادی در اولویت اول قرار دارد. شرح بیشتر یافته‌ها در متن مقاله آمده است.

کلمات کلیدی: آبی‌پروری، ماهی قزل آلا، آسیب شناسی، بویر احمد